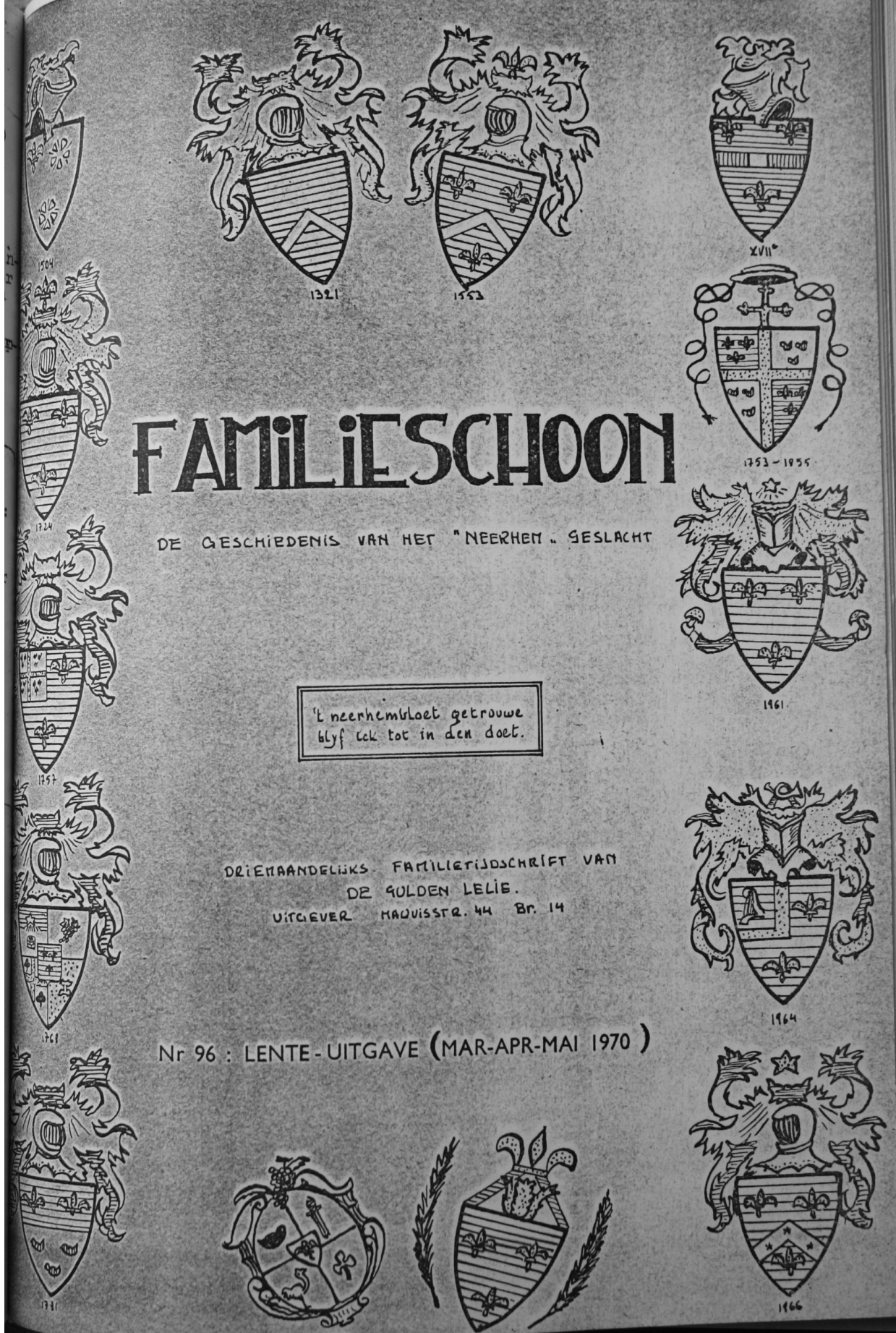

FAMILIESCHOON

DE GESCHIEDENIS VAN HET "NEERHEM" GESLACHT

't neerhembloet getrouwe
blyf ick tot in den doet.

DRIEMAANDELIJKS FAMILIETIJDSCRIFT VAN
DE GULDEN LELIE.
UITGEVER HADVISSTR. 44 BR. 14

Nr 96 : LENTE-UITGAVE (MAR-APR-MAI 1970)

GENEALOGIE UIT DE CAROLUS-STAM VAN HOEGAARDEN

Art. 344 : Stb. VI/32 Hubert VAN NERUM x Julie VAN NERUM
=====

1° Geboorte

Op 28 mei 1848 te 2 uur (akte 40) werd op het pacht-hof Dowelde te Klein-Overlaar, het vierde kind geboren van Theodoor Van Nerum (31 j.) en Joséphine Dowelde (28 j.). Bij het doopsel ontving het de naam "Hubert" en werd boven de doopvont gehouden door :

- Hubert Dowelde (x Albertina Stockmans) zijn oom
- Catharina Aerts (We Francis Van Nerum) zijn grootmoeder

2° Zadel- en gareelmaker

Toen zijn moeder in 1855 overleed, was Hubert amper 7 jaar oud en werd hij zijn grootmoeder Joanna Fillet verder opgevoed door zijn tante en latere stiefmoeder Theresia Dewelde.

Maar wanneer ook deze in 1862 stierf, kwam de gilderaad dringend bijeen, om over het lot der minderjarige kinderen van Theodoor Van Nerum te beslissen. Het voorstel van de toenmalige gildecomptorist Brouwer Charles Van Nerum werd aanvaard; Hubert zou zadel- en gareelmaker worden, een beroep dat destijds in aanzien stond en goede inkomsten verzekerde. Hij was te Jodoigne op school geweest en sprak evengoed frans als vlaams, zodat hij zich wel uit de slag zou trekken.

Begin 1863, op 15 jarige leeftijd werd hij te Brussel bij een bekwaam zadelmaker geplaatst. Daar verbleef hij drie jaar en leerde er zadels maken voor boerenpaarden en renpaarden. Vervolgens ging hij op 13 juli 1867 als leerjongen werken bij een gareelmaker te Opheylißom, voor het zwaar ossen- en paardentuig. In 1869 vertrok hij naar Luik en op 28 oktober 1870 naar Gilly, om er een volmakingsstage door te brengen.

In 1872 had hij zich tot een bekwaam vakman opgewerkt en keerde naar Hoegaarden weer. Hubert vestigde zich bij zijn vader, die sedert 1867 in de Beckstraat 56 op een klein erf woonde en waar Hubert's halfzuster Anastasie het huishouden deed.

Daar begon hij het zelfstandig beroep van zadel- en gareelmaker uit te voeren en vertoefde vaak op de hoeven in het Walenland, om er allerlei tuig te herstellen. Ook hielp hij zijn vader op het erf en het veld, nadat zijn broeder Jozef, wegens ziekte ten zeerste verzwakt, onbekwaam was om nog langer het zwaar labouwerk te verrichten.

Gedurende zijn 9 jarig verblijf te Brussel, Opheylißom, Luik en Gilly had Hubert een aanzienlijke geldsom vergaard, die hij aan zijn vader schonk en waarmee deze 't Cleyne Paradis in de Pastorijstraat kocht.

3° Ontvoogding

Op 7 januari 1868 was Hubert ontvoogd geworden en kreeg tot curator, zijn oom Jozef Van Nerum uit het Nieuwhuys, die als zijn beschermers optrad en waar hij ook vaak vertoefde.

Datzelfde jaar werden bij uitspraak door de Rechtbank, ook de erfenisrechten geregeld onder de kinderen van Theodoor Van Nerum. Alzo bekwam Hubert een land op het Kerkveld te Overlaar, groot 23 a. 20 ca. uit het nalatenschap van zijn broetmoeder Joanna Fillet (familiearchief inv. nr 280), terwijl hij bij de openbare verkoop der goederen van zijn moeder, volgende gronden aankocht: (inv. nr 282):

- 19 a 36 ca aan de Vloetgracht voor de som van 1640 fr.
 - 18 a 55 ca aan het Overlaarbesch voor de som van 1020 fr.
- Hierdoor was Hubert Van Nerum op 20 jarige leeftijd reeds grondeigenaar.

Hij was ook tegenwoordig in 't nieuwhuys, toen Pastoor Charles Van Nerum de verzoening trachtte te bewerken tussen Theodoor Van Nerum en zijn kinderen (zie blz. 528).

4° Bij de Familiegilde

In 1871 was Brouwer Charles Van Nerum, de comptorist van de Gulden Lelie overleden en moest er in zijn vervanging van boekhouder worden voorzien.

De toenmalige Ouderdomsdeken Joannes II riep de gilderaad samen, bestaande uit de Onderdeken en Mombaarvader Pastoor Charles Van Nerum en de griffierster Elisabeth Van Nerum (We van Constant Vandertaelen)

De keuze viel op de 23 jarige Hubert Van Nerum, kleinzoon van François Van Nerum, die van 1824 tot 1832 het comptorischap der Gulden Lelie had verzekerd en achterkleinzoon van de voormalige Ouderdomsdeken Jacobus I.

Men diende echter te wachten tot 1872, toen Hubert definitief naar Hoegaarden weerkwam, om hem actief aan de gildebedrijvigheid te zien werken. Hij steunde alsdan de jeugdkring die sedert 1856 een grote activiteit aan de dag legde.

In 1874 toen Elisabeth Van Nerum als Griffierster door Eduard Van Nerum, schonk Hubert hem zijn volledige medewerking om de gilde, die ingevolge de studiebeursstichting van Deken H. Pecters een ernstige crisis had doorgemaakt, terug ten bloei te brengen. (zie blz. 376).

Datzelfde jaar werd een afschrift van het "Memorieboek" aan de verschillende stamvertakkingen uitgedeeld, waardoor de familieschriften vereeuwigd werden.

In 1877 verhoogde de gilde zich in het huwelijk van haar comptorist met zijn kleinnicht Julie Van Nerum, uit de tak van Livinus. Het was de eerste maal in de geschiedenis van ons geslacht, dat twee takken van dezelfde naamdragende stam met elkaar door een huwelijk werden verbonden.

De Gilderaad schonk hen een stel van zes prachtig uitgewerkte bierpotten en een bierkroeg. Dit gildegeschenk bestaat heden nog en is op hun kleinzoon overgegaan.

Het volgende jaar in 1878 werd de 100ste verjaring van de familiegilde met grote luister gevierd. Ter herinnering aan deze plechtigheid, werd aan alle familiegetrouwen een klein porcelainen schrijn geschonken, met aarde uit het Nerimbos, als symbool van de vadergrond. Toen zal Hubert Van Nerum wel werk hebben gehad met zijn boekhouding en het mede inrichten van de familiodag.

In 1883 was Pastoor Charles Van Nerum gestorven en werd als Onderdeken vervangen door Carolus Van Nerum, terwijl Pastoor Redig hem als Membaarvader opvolgde. In november 1884 stierf de Gildepatriarch Joannes II, die 40 j. lang aan het hoofd van de Gulden Lelie had gestaan. Het was Carolus I die tot nieuwe Dekan gekroond werd en aan de Gildebraak vijf platen liet aanbrengen, met op elk de namen van de achtereenvolgende Ouderdomsdekens en het jaartal van hun kroning.

Bij deze gelegenheid werd Dr. Jean Bapt. Van Nerum tot Onderdeken uitgeroepen, terwijl Hubert Van Nerum zijn taak van boekhouder aan zijn schoonbroeder Leon overdroeg. In 1894 werd hij tot Raadsheer benoemd en droeg deze titel tot bij het teloorgaan van de gilde in 1908.

Hij diende trouw de Gulden Lelie gedurende 27 j."

5° De huwelijksdispensatie

De huwelijken hebben in ons geslacht vaak "histories" uitgelokt, die later tot de folklóre zouden behoren. Zo gebeurde het ook met Hubert Van Nerum, die in 1876 in de echt wilde treden met zijn 28 jarige kleinnicht Julie Van Nerum, dochter van Livinus Van Nerum en Monique Cipers.

De toenmalige pastoor Decoster weigerde dispensatie te verlenen, onder voorwendsel dat bloedhuwelijken geen gezonde verbintenissen waren en dat hij maar een andere vrouw moest kiezen. Hubert, die van zijn vader iets van die onherroepelijke koppigheid had overgeërfd wanneer hij eenmaal een beslissing had genomen, maakte zich kwaad en richtte zich met volgende bewoordingen tot de Pastoor :
"Met wie ik trouw gaat mij alleen aan, ik vraag van U slechts Uw zegen waarvoor ik U nog rijkelijk zal betalen, de rest doe ik wel zelf, daarom heb ik Uw hulp niet nodig en ingeval U zou weigeren, dan zal Adam in de appel bijten zonder Uw goedkeuring of toelating".

Maar ook de Pastoor werd boos en bedreigde hem uit de kerk te verbannen, zo hij tot dergelijke daad durfde overgaan. Hubert verliet de pastorie en ging enkele dagen later tot de bevruchting van zijn verloofde over. En overal verkondigde hij aan iedereen die het horen wilde, wat er gebeurd was, terwijl hij voor de pastorie volgend dicht ging uitschreeuwen :

"Al staat Mijnheer Pastoor op zijn dikke kop
en drink ik met Julie uit dezelfde pot
of smaken wij samen 't vlees rauw
toch wordt zij mijn wettige vrouw"

Pastoor Decoster wilde te Hoegaarden geen tweede pastoorsruzie uitlokken waardoor hij zijn plaats kon verliezen (zie blz. 516), want reeds had Hubert met enkele liberalen waaronder Dr. Godts, het plan opgevat de pastoor uit te beelden en hem uit het dorp te jagen. Toen zette de pastoor spoed achter de dispensatie, zodat het huwelijk weldra kon ingezegend worden. Hubert Van Nerum ging alsdan naar de pastoor en schonk hem een zilver geldstuk voor zijn goede wil.

Het volgende jaar in 1878 werd de 100ste verjaring van de familie-gilde met grote luister gevierd. Ter herinnering aan deze plechtigheid, werd aan alle familiegetrouwen een klein porcelainen schrijn geschonken, met aarde uit het Nerimbos, als symbool van de vadergrond. Toen zal Hubert Van Nerum wel werk hebben gehad met zijn boekhouding en het mede inrichten van de familiedag.

In 1883 was Pastoor Charles Van Nerum gestorven en werd als Onderdeken vervangen door Carolus Van Nerum, terwijl Pastoor Redig hem als Membaarvader opvolgde. In november 1884 stierf de Gildepatriarch Joannes II, die 40 j. lang aan het hoofd van de Gulden Lelie had gestaan. Het was Carolus I die tot nieuwe Dekan gekroond werd en aan de Gildebraak vijf platen liet aanbrengen, met op elk de namen van de achtereenvolgende Ouderdomsdekens en het jaartal van hun kroning.

Bij deze gelegenheid werd Dr. Jean Bapt. Van Nerum tot Onderdeken uitgeroepen, terwijl Hubert Van Nerum zijn taak van boekhouder aan zijn schoonbroeder Leon overdroeg. "In 1894 werd hij tot Raadsheer benoemd en droeg deze titel tot bij het teloorgaan van de gilde in 1908.

Hij diende trouw de Gulden Lelie gedurende 27 j."

5° De huwelijksdispensatie

De huwelijken hebben in ons geslacht vaak "histories" uitgelokt, die later tot de folklore zouden behoren. Zo gebeurde het ook met Hubert Van Nerum, die in 1876 in de echt wilde treden met zijn 28 jarige kleinnicht Julie Van Nerum, dochter van Livinus Van Nerum en Monique Cipers.

De toenmalige pastoor Decoster weigerde dispensatie te verlenen, onder voorwendsel dat bloedhuwelijken geen gezonde verbintenissen waren en dat hij maar een andere vrouw moest kiezen. Hubert, die van zijn vader iets van die onherroepelijke koppigheid had overgeërfd wanneer hij eenmaal een beslissing had genomen, maakte zich kwaad en richtte zich met volgende bewoordingen tot de Pastoor :
"Met wie ik trouw gaat mij alleen aan, ik vraag van U slechts Uw zegen waarvoor ik U nog rijkelijk zal betalen, de rest doe ik wel zelf, daarom heb ik Uw hulp niet nodig en ingeval U zou weigeren, dan zal Adam in de appel bijten zonder Uw goedkeuring of toelating".

Maar ook de Pastoor werd boos en bedreigde hem uit de kerk te verbannen, zo hij tot dergelijke daad durfde overgaan. Hubert verliet de pastorie en ging enkele dagen later tot de bevruchting van zijn verloofde over. En overal verkondigde hij aan iedereen die het horen wilde, wat er gebeurd was, terwijl hij voor de pastorie volgend dicht ging uitschreeuwen :

"Al staat Mijnheer Pastoor op zijn dikke kop
en drink ik met Julie uit dezelfde pot
of smaken wij samen 't vlees rauw
toch wordt zij mijn wettige vrouw"

Pastoor Decoster wilde te Hoegaarden geen tweede pastoorsruzie uitlokken waardoor hij zijn plaats kon verliezen (zie blz. 516), want reeds had Hubert met enkele liberalen waaronder Dr. Godts, het plan opgevat de pastoor uit te beelden en hem uit het dorp te jagen. Toen zette de pastoor spoed achter de dispensatie, zodat het huwelijk weldra kon ingezegend worden. Hubert Van Nerum ging alsdan naar de pastoor en schonk hem een zilver geldstuk voor zijn goede wil.

6° Hun huwelijk

Het huwelijk werd voltrokken te Hoegaarden en ingezegend door Pastoor Decoster op 14 april 1877 (akte 9), die van Hubert Van Nerum nog een zilverstuk kreeg voor de moeite.

Hun huwelijksgetuigen waren :

- Jozef Van Nerum uit het nieuwhuys, zijn oom en curator.
- Petrus Nadoels (x Elisabeth Dowelde) zijn aanverwante oom.
- Brouwer Julien Van Nerum, haar broeder
- Edmond Debreeck (x Elodia Van Nerum) haar aanverwant kozijn

Het huwelijksmaal greep plaats in 't nieuwhuys, in het aloude stamhuis van hun geslacht, waar verschillende bloedverwanten uit alle vertakkingen van de Hoegaardse stam tegenwoordig waren. Het was immers hun gildecomptorist die trouwde en nog wel met zijn kleinnicht uit dezelfde naandragende stam, een Van Nerum met een Van Nerum, zodat het feest als een "gildehuwelijk" werd beschouwd.

In naam van de gilde schonk de Ouderdomsdeken aan de jonggchuwden, de biorkroeg en de 6 bierpotten, terwijl Jozef Van Nerum, de bewoner van 't nieuwhuys, de bijna historisch geworden heilwens uitsprak :

"Mijn vurigste wens is dat Hubert en Julie mogen gelukkig wezen en vele kinderen krijgen, die eens hier in 't nieuwhuys zullen wonen, opdat het stamhuis van onze voorouders, eeuwig in ons geslacht zal bewaard blijven". Toen hij deze woorden uitsprak, kon hij niet vermoeden dat zijn wens reeds 4 jaren later in vervulling zou gaan.

7° Wie was Marie Julie Van Nerum ? (zie art. 327)

Zij werd geboren te Hoegaarden op 15 maart 1849 te 7 uur (akte 23), als vijfde kind van de bakker en latere houthandelaar Livinus Van Nerum en Menique Cipers.

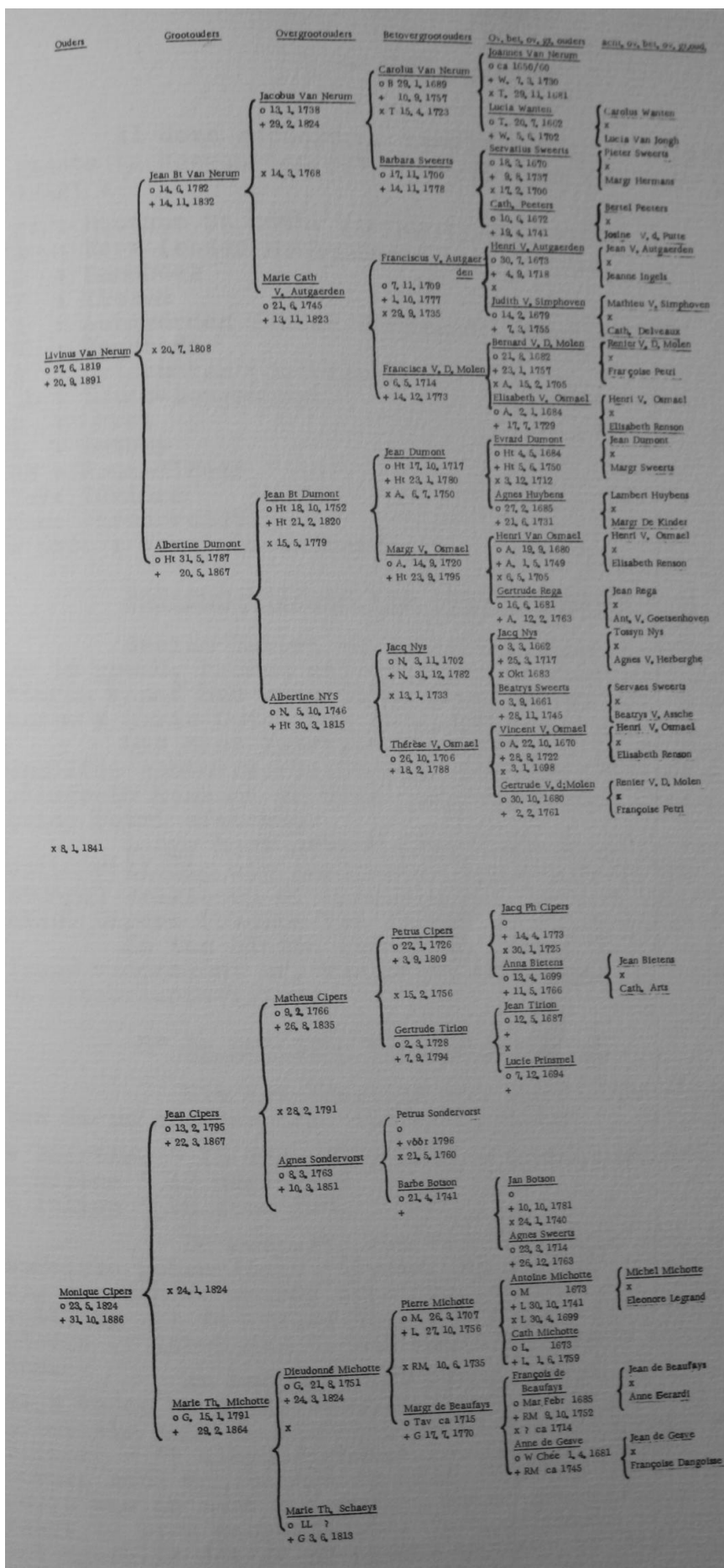
Haar doopgetuigen waren :

- Brouwer Charles Van Nerum, haar oom
- Marie Cath. Cipers, haar tante

Zij was de zuster van :

- 1) Alphonse ° 1841 (x 1865/69 Elisa Blondeau) opziener-boekhouder te Lot. (zie art. 323)
- 2) Julien ° 1843 (x 1873 Justine Defoor en xx 1907 Elisabeth 's Heeren) Meester-Brouwer te Hoegaarden (zie art. 324)
- 3) Louise ° 1845 (x 1864 Olivier Ponsart) Directeur bij Delhaize te Molenbeek (zie art. 325)
- 4) Joannes Emiel ° 1847 + 1860 (zie art. 326)
- 5) Melanie ° 1851 (zie art. 328)
- 6) Leon ° 1853 (x 1885 Pelagie Vculemans) houthandelaar (zie art. 329)
- 7) Lucie ° 1855 (x 1878 Joseph Putzeys) Directeur der Suikfabricken te Hoegaarden (zie art. 330)
- 8) Joséphine ° 1857 (zie art. 331)
- 9) Constance ° 1859 (x 1892 Louis Baude) Winkeliers te Boom. (zie art. 332)
- 10) Justine ° 1860, winkelierster te Brussel (zie art. 333)

Haar kwartierstaat zag er uit als volgt :

Al deze geboorten, huwelijken en overlijdens grepen plaats te Hoegaarden met uitzondering van deze gemerkt als volgt :

Ht : Houthem St Cath. (onder Hoegaarden)
N : Nerm (onder Hoegaarden)
B : Bunsbeek
T : Tienen
A : Autgaarden (heden Outgaarden geschreven)
W : Waanrode
G : Geldenaken (Jedcigne)
LL : Leuze-Longchamps
M : Maret
L : Lathuy
RM : Roux-Miroir
Tav : Taviers
Mar : Marchovelette
W Chée : Waret la Chaussée

Nabeschouwingen van deze kwartierstaat

Gezien Hubert en Julie Van Nerum verwant waren in de 3e graad, hadden zij dezelfde en goudschappelijke kwartieren vanaf hun vaderlijke overgrootouders (Jacobus Van Nerum x Marie Cath. Van Autgaarden).

Uit haar kwartieren blijkt dat Julie drie maal van dezelfde achteroverbetovergrootouders (Henri Van Osmael x Elisabeth Renson) en twee maal van Renier Vandermolen x Françoise Petri afstamde.

Langs haar grootmoeder Marie Thérèse Michotte spreekt Julie volledig uit geslachten van Waals-Brabant, hetgeen een stempel drukte op de kinderen van Livinus Van Nerum en Monique Cipers (ouders van Julie) en diens nakomelingen.

En ten slotte stamde zij zowel langs moeders- als langs vaderskant af, van grote brouwers, landbouwers, schepen- en notabelenfamilies.

8° De geboorte van hun kinderen

Uit het huwelijk van Hubert Van Nerum met Julie Van Nerum sprongen drie kinderen, allen te Hoegaarden geboren :

- Leontine ° 15 aug. 1877 (dus 4 maanden na hun huwelijk)
- Hélène ° 12 aug. 1878
- Julien ° 18 dec. 1881

De geboorte van deze kinderen ging elk met een speciale gebeurtenis gepaard, waaraan de mensen uit die tijd nog een zekere waarde hechtten, omdat het bijgeloof nog niet volledig uit de wereld was, zodat de feiten goed bewaard bleven en later aan de nakomelingen konden voortverteld worden.

Na hun huwelijk bleef Hubert en zijn vrouw bij zijn vader op de Beekstraat wonen, terwijl zijn halfzuster Anastasie naar de Pasterijstraat was verhuisd, waar zij de herberg " 't Cleyn Paradis" openhield. Het was daar dat het eerste kind van Hubert en Julie ter wereld kwam. Julie was er naar toe gegaan om de processie van OLV Hemelvaart te zien voorbijkomen. De baronswoon begonnen juist op het ogenblik dat de processie aankwam en Pastoor Decoster ter hoogte van 't Cleyn Paradis was gekomen.

Rond 2 uur na de middag (en niet te 2 uur in de nacht, zoals verkeerdelijk in de geboortekaarte staat vermeld), kwam het kind ter wereld. Wanneer Pastoor Decoster het voorval vernam, noemde hij het kind "de processie-engel" die tot Gods glorie zou opgroeien", doch Hubert Van Nerum noemde het de "dispensatie-engel" die zijn huwelijk had mogelijk gemaakt.

Hun tweede kind zag het levenslicht in de Beekstraat, toen Julie juist bezig was met gildewerk uit te voeren, namelijk aardegrond uit het Nerimbos in de verschillende schrijntjes te leggen, die de volgende maand bij de 100ste verjaardag van de Gilde, aan de familiegetrouwen moesten geschenken worden. Het was in die tijd de gewoonte, dat de kinderen onmiddellijk na hun geboorte, het nooddoopsel toegediend kregen. Hubert Van Nerum die doordrongen was van de familiekultus, uit zijn stamvertakking, hem van jongsaf door zijn grootmoeder Catharina Aerts van Bellichout geleefd (zie blz. 357), doopte zijn dochttertje met wijwater en een weinig aarde uit het Nerimbos. Wanneer de Ouderdomsdeken Joannes II dit gebeuren vernam, betitelde hij het tweede kind van zijn comptorist als "het gildekind".

In 1881 na de dood van zijn vader Theodoor Van Nerum en van zijn oom en curator Jozef Van Nerum, kocht Hubert 't nieuwhuys aan, waar hij dadelijk zijn intrek nam. Daar werd hun derde kind geboren. Het was een zoon en de eerste Van Nerum die in 't nieuwhuys ter wereld kwam. De bevalling was begonnen bij een hevig decemberonweder en eindigde met de laatste donderslag, die in de tuinen van 't nieuwhuys een boom had getroffen. Dit was volgens een eeuwenoud gezegde, een goed voorteken en voorspelde een lang en rijkgevuuld leven, vol van kracht en stevigheid. Bovendien zou dit zoontje eens zijn vader opvolgen en als enige mannelijke telg de stamvertakking van Francis Van Nerum voortzetten. Daarom werd hij door zijn grootoom, de toenmalige gildegriffier Eduard Van Nerum, "de erfprins van het geslacht" genaamd. En zo kreeg elk kind van Hubert en Julie zijn eigen naam, ontloend aan het toeval en het bijgeloof.

9° Hubert Van Nerum koopt het Nieuwhuys.

In september 1881 was Jozef Van Nerum overleden, zodat het nieuwhuys als naakte eigendom terug in 't bezit kwam van de erfgenamen Putzeys. Nu moest het huis verkocht worden en verschillende liefhebbers boden zich aan. De prioriteit ging echter naar Hubert Van Nerum, neef van Jozef Van Nerum. Deze laatste had bovendien in 1868 het curatorschap over zijn neefje aanvaard, iets waarmee de verkopers rekening hielden.

Op 31 oktober begaven zij zich ter studie van Notaris Putzeys, waar 't nieuwhuys aan Hubert Van Nerum verkocht werd voor de som van 12.000 fr. De verkoopsom was betrekkelijk hoog, maar voor de nieuwe kopers had dit huis immers een bijzondere waarde. Zij waren immers beide de overachterkleinkinderen van de eerste bezitter Meester-Brouwer Carolus Van Nerum en hadden er

alles op gezet, om het stamhuis van hun geslacht en laatste bastion van de eens zo vermaarde familiebezittingen, in handen te krijgen, nadat het huis een halve eeuw in 't bezit was geweest van de familie Putzeys. Hubert beschouwde het als een overwinning en nodigde bij de opening zijn ganse familie uit.

Om het gebouw te kunnen afbetalen, vervaardigde hij bakstenen uit zijn aanpalende grond. Tijdens deze werken werden er Romeinse voorwerpen, keramiek en munten gevonden, waarop Pastoor Redig werd bijgehaald, die er verdere opgravingen uitvoerde. Blikkende sierraden en keramiekstenen werden er ontdekt, evenals enkele muntstukken waaronder een Faustine-Augusta (138-161) en een Septianus - Severus (193 - 211), hetgeen op het vroeger bestaan van een Romeinse afspanning wees. (zie familieschoon art. 190).

10° Bij "PRAUW"

Hubert Van Nerum richtte in 't nieuwhuys zijn zadell- en garelmakerij in, bestaande uit een werkplaats en twee stapelplaatsen voor het leder. Zijn vrouw stelde de herberg opnieuw open, waar andermaal het bier uit debrouwerij van haar broeder Julien in potten en kruiken werd opgediend.

instelling kreeg allerlei namen zoals: "In de zoete inval" of "Bij Prauw" (bijnaam van Hubert, omdat hij een geestig man was die allerlei grappen uithaalde en graag poetsen bakte), en ook wel eens " 't Withuis" (omdat de gevels steeds wit waren gekalkt). De oude benaming van " 't nieuwhuys" begon stilaan uit de volksmond te verdwijnen en er werd zelfs gesproken van "l'ancienne maison neuve". De meest gebruikelijke benaming was nochtans "Bij Prauw" en hiermede werd dan tegelijkertijd de garelmakerij en de herberg bedoeld.

Het bleef een druk bezochte instelling, waar tijdens het drinken van het smakelijk en witschuimend oud Hoegaards bier, grote leute werd gemaakt. Bij kermis en warme zomerdagen kwam de familie er samen en bracht er aangename uren door. De anderen van dagen spreken nog dikwijls terug van "die goede oude tijd bij Prauw", want het was een der drukst bezochte herbergen van Hoegaarden.

De koele laaggewelfde kelders met aarden vloer, bevatten een onuitputtelijke voorraad van bier, dat in stopen en vaten klaar stond om naar boven gebracht te worden, terwijl bij Prauw ook een lokaal was voor kaart- en duivenspel. Pachters die er hun paardentuig ter herstelling brachten, verlieten nooit het huis zonder enkele lekkere potten te hebben geledigd. En zo mer eens hartelijk wilde lachen en een paar uren alle kommer vergeten, dan moest men zich slechts naar "Prauwn" begeven, waar tal van poetsen werden gebakken, zoals maar alleen in die goede oude tijd mogelijk was.

Hubert Van Nerum verdiende er goed zijn brood en had veel werk. Bijna iedereen die te Hoegaarden en omringende een paard had, liet bij "Prauwn" zijn tuig maken, terwijl Hubert samen met zijn knecht en later met zijn zoon Julien, dagen lang naar de grote heuven in het Walenland trok, om er overal het paardentuig te herstellen. Te voet gingen zij van pachthof tot pachthof, waar de komst van de zadell- en garelmaker steeds ten zeerste geprezen werd.

"Prauw achter zijn werkbank"

Hubert en Julie Van Nerum in hun tuin.

In tegenstelling met andere reizende beroepen zoals blikslagers o.a., die in de stallen moesten eten en slapen, werd voor de Meester-Garceelmaker een bed in gereedheid gebracht en kon hij plaats nemen aan de tafel van de pachter. De laatste knecht die met Hubert naar het Walenland trok, was Raymond Starbelle uit Brussel (°1874) en bij Brauw in dienst bleef van 1895 tot 1899.

Bovendien was Hubert Van Nerum door de suikervabriek "Grand Pont" en de Hoogaardse brouwerijen, aangeworven voor het maken en herstellen van riemen en ander tuig. En ten slotte had hij op afspraak van zijn schoonbroeder Joseph Putzeys, directeur van de suikervabriek, het agentschap bekomen voor de verdeling en de verkoop van bietzaad in de streck.

Door dit alles en ook door de zoete inval van de herberg, wist Hubert Van Nerum zich aanzienlijk te verrijken. Wanneer de kinderen uit de familie en voornamelijk deze van Arthus Van Nerum x Leontine Deswert, naar 't nieuwhuys kwamen, werden zij door Hubert en Julie als hun eigen kinderen vertroeteld. Zij kregen er te eten en ook zalgeld. (Mededeling van Leon Van Nerum, huidige Ouderdomsdeken).

11° Prauw, de grappenmaker.

Hubert Van Nerum heeft zijn bijnaam van "Prauw" niet gestolen. Ontelbaar zijn de grappen die hij uithaalde en de poetsen die hij de mensen wist te bakken. Zo kwam ondermeer Katrien de Toverkol uit Mulk, regelmatig naar Hoegaarden, gezeten in haar karretje getrokken door twee honden. Overal liep zij binnen om vedden en oud ijzer op te kopen en wanneer de mensen haar niets verkochten, maakte zij zich kwaad en wierp met al wat ze onder ogen kreeg. Het gebeurde eens dat zij alsook 't nieuwhuys binnonkwam, maar Prauw liep haar na, greep de toverkol vast en bond haar met het achterste in de lucht op haar kar, die hij terug in de richting van Tienen joeg. Sedert dien leerde Katrien het werpen af.

Een andere maal stond Prauw bij valavond op wacht, want een oude vrijster kwam elke avond de Tormestraat opgelopen om haar vrijer te ontmoeten. Plots sprong Prauw naar buiten, gewikkeld in een wit laken en allerlei kreten uitbrengend. Hij spookte de vrijster achterna, die in allerijl de vlucht nam langs het Sticheltje. Vanaf toen werd beweerd dat er spoken uit het nieuwhuys kwamen.

Het gebeurde ook eens dat Hector Defoor, de schatrijke Bey van Egypte uit het Kasteel Cailloux te Geldenaken (zie blz. 466), met zijn sierkeets getrokken door zes paarden en vergezeld van twee lakeien in "habit", te Hoegaarden ter hoogte van de grote brug in pan lag. Een steng van het paardentuig was overgerukt. De Bey liet dadelijk een garceelmaker ontbieden en het was Prauw die verscheen. Toen de steng hersteld was kreeg Hubert Van Nerum een goudstuk van de Bey en vroeg hem zijn naam. "Pour vous servir Mon Seigneur, je suis Prauw d'ici plus loin, sellier diplomé de Votre Altesse le Bey" antwoordde hij met een sierlijk gebaar. De Bey ten zeerste verrast door deze hoffelijke woorden, gebod aan zijn lakeien om de zadelmaker naar huis te voeren.

Prauw nam plaats in de keets en roed de Nieuwstraat op. En net als de Bey, die gewoonlijk milde giften aan de armen schonk en goudstukjes uitwierp, zo wuifde nu ook Prauw het volk toe en wierp "kopere ringetjes" uit.

Op deze wijze haalde Hubert Van Nerum duizend en één grappen uit, tot groot vermaak van het volk en waardoor hij een zekere populariteit verwierf.

12° Wijzigingen aan 't nieuwhuys

Het voormalig "nieuwhuys" dat rond 1785 uit één enkel blok bestond van 65 a. groot, palend in de Nieuwstraat (nu Ernest Ourystraat) tot aan de huidige hoeve van Weduwe Cipers en in de Tiense straat tot aan het huis van Burgemeester Hettich, was ingevolge de deling onder de erfgenamen van Carolus Van Nerum en Barbara Sweerds, tot 23 a 60 ca herleid, toen hun overachterkleinzoon Hubert Van Nerum er in 1881 de bezitter van werd. (zie blz. 372).

Dat eigendom stemde ongeveer overeen met het huidig huis, doch waarvan de tuinen nog steeds tot aan Hettich reikten.

De laatste restauratie van 't nieuwhuys was ongeveer een eeuw geleden uitgevoerd door zijn overgrootvader Jacobus Van Nerum, zodat het gebouw enkele herstellingen nodig had. Hubert koesterde het plan om tot nieuwe restauratiewerken over te gaan, opdat het huis andermaal voor een eeuw zou kunnen blijven voortbestaan.

Bovendien wilde hij de gareelmakerij uitbreiden en een grote voorraad leder aankopen. Maar dit alles kostte veel geld, zodat hij besloot zijn plan geleidelijk ten uitvoer te brengen.

Na de dood van zijn vader, werd diens nalatenschap onder de nog in leven zijnde kinderen verdeeld. Dit waren Hubert en zijn halfzusters Anastasie en Emilie. Het nalatenschap bestond grotendeels uit het huis en de herberg van 't Cleyn Paradis, dat in drie gelijke delen werd verdeeld. Met dit deel schafte Hubert zich nieuw zadelen en gareelmakerstuig aan en kocht een eerste voorraad leder op.

In 1884 legde hij in 't nieuwhuys een zekere Devillers of Hevillers, die als ondernemer te Hoogaarden in de Doelstraat een nieuwe gemeenteschool bouwde. Uit dankbaarheid voor de goede gastvrijheid, schonk hij aan "Prauw" het sterke hout uit de oude school, waarmede vensters en deuren van het nieuwhuys werden hersteld.

Op 26 september 1886 verschenen Hubert en zijn halfzusters Anastasie en Emilie ter studio van Notaris Rosseeuw te Tienen, om uit de onverdeeldheid te treden. Zij verkochten aan hun oom Ludovicus Van Nerum, hun aandoende Eduard Van Nerum en hun tante Sylvie Van Nerum, het vierde onverdeeld hen toebehoorende goed in de Walenstraat, genaamd "Madelensveld, groot 63 a., onderverdeeld als volgt:

- 31 a 50 ca (Sie D 494b) regt. de straat, Eduard en Sylvie Van Nerum, afkomstig uit het nalatenschap van hun moeder.
- 31 a 50 ca (Sie D 494d) regt. dezelfde bezitters, uit het nalatenschap van hun oom Jozef Van Nerum en afkomstig van diens ouders Francis Van Nerum en Catharina Aerts alias van Billichout.

Het geheel werd verkocht voor 866,22 fr. terwijl de kopers er drie gelijke kavels van maakten, elk 21 a. groot en palend aan hun vroegere goederen, namelijk de andere $\frac{3}{4}$ die zij reeds bekomen hadden uit hetzelfde nalatenschap (zie fam. arch. inv. nr 284). Met dit geld schafte Hubert zich een nieuwe ledervoorraad aan, ter aanvulling van de eerste stock.

In 1888 besloot hij enkele percelen aanpalende grond te verkopen, want zijn tuin was in evenredigheid met zijn woning, veel te groot om goed onderhouden te worden. Op 11 november verscheen hij ter studie van Not. Rosseeuw en verkocht aan de gebroeders Rimanque uit Hoegaarden, drie percelen bouwgrond (6 a 5 ca) voor de som van 1028,5 fr. Deze percelen gaven uit in de Tiense straat, waarop de latere huizen nr 19 tot 23 werden gebouwd. (inv. nr 287)

Op 16 april 1889 verkocht hij ter studie van dezelfde Notaris, nog twee andere percelen, namelijk 2 a 25 ca (huis nr 17) aan zijn achterkleinkoosijn Prosper Lintarmans, voor 382,5 fr. en 1a 75 ca (huis nr 15) aan Henri Stockmans uit Brussel voor 297,5 fr. (inv. nr 288). Hierdoor werd de oppervlakte van 't nieuwhuys met ongeveer 10 a verkleind, zodat er nog zowat 13 a 77 ca overbleven. De verkoop van de 5 percelen land, had aan "Prau" 1708,5 fr. opgebracht, som die hij samen met een aangegane lening van 3000 fr van zijn halfzuster Anastasie (inv. nr 289) en 5300 fr. van zijn eigen kapitaal aanwendde tot de restauratie van 't nieuwhuys.

De werken vingen aan in 1889. Het werkhuis werd uitgebreid, de stapelplaatsen verruimd, het woonhuis, de kamers en vertrekken verfraaid en de herberg verbeterd. Alles waaraan de tijd geknaagd had, werd hersteld, zodat in 1890 't nieuwhuys herrees met een gans nieuw gecimenteerde gevel, een sterk dak, ingevoegde en bezette muren, gekasseide koer en alles schoon geverfd en zuiver wit gekalkt. Datzelfde jaar legde Hubert ook een moestuin aan, versierd met prachtige fruitbomen en planten.

In 1896 was zijn halfzuster Anastasie gestorven, die door testament haar bezittingen, namelijk 't Cleyn Paradis (Sic D 400 a en b) groot 6 a 20 ca in vruchtgebruik had geschonken aan haar man Achille Meddaers, terwijl Hubert Van Nerum de $\frac{3}{4}$ en haar zuster Emilie Van Nerum $\frac{1}{4}$ in naakte eigendom bekwamen. De waarborg van dit testament werd door Not. Rosseeuw ter uitvoer gebracht op 28 april 1897 (inv. nr 298).

En voortdurend ging Hubert tot de verbetering van 't nieuwhuys over. Rond 1900 logeerde de jonge ingenieur Edouard Mairaux uit Schaarboek (° Mons 1876) bij Prauw, die te Hoegaarden werken moest uitvoeren aan de brug over de Beek. Deze ingenieur versterkte de kelders van 't nieuwhuys en het eiken balkenspel op de zolders, terwijl ook daar waar het nodig was een nieuwe houten vloer werd gelegd.

Prauw dreef door zijn noerste arbeid bestendig zijn bezittingen op. Hij zorgde voor zijn gezin en zou een schone toekomst opbouwen voor zijn kinderen. Einde 1904 werd door de kleinkinderen van Dewelde x Fillet, het ouderlijk pachthof aan de Kwaedestraat te Klein Overlaar verkocht. Hubert deelde met zijn halfzuster Emilie en de kinderen van zijn oom Hubert Dewelde, (zie blz. 518/519)

andermaal mede in dit aanzienlijk nalatenschap. De openbare verkoop greep plaats in 't nieuwhuys op 12 december 1904 en omvatte twee huizen met schuren, stallen en hof, onderscheidenlijk 7 a 74 ca en 6 a 60 ca groot, twee schuren met stallen en hof 5 a 91 ca en drie stukken aanpalend land samen circa 1 Ha groot, alles gelegen te Overlaar aan de hoek van de Kwaedestraat.

Prauw schafte zich ook obligaties aan en met de interest van dit kapitaal, liet hij in 1907 de achteruitliggende schuur verkleinen en de stallingen verbeteren, die destijds 2 koeien en een paar varkens bevatten, terwijl hennen en duiven het pluimvee uitmaakten. Zo zag de toestand er uit bij de aanvang van de eerste wereldoorlog.

13° De oorlog

Na de inname der forten van Luik, rukten de Duitsers snel op en trokken op 18 augustus te 5 uur 's avonds langs de Statiestraat Hoegaarden binnen. In de kelders van 't nieuwhuys schuilden vluchtelingen uit Outgaarden. In het dorp werd nog gevochten tegen een handvol Belgische soldaten, die weerstand boden aan de Brug. Laffelijk schoten de Duitsers de Pastoor van Outgaarden neer, terwijl zij gijzelaars voor zich deden opmarcheren, waardoor Mevr. Geens uit de grote molen een dodelijk schot kreeg.

Rond 20 uur was alles kalm, de statiestraat lag plat, 36 huizen waren in as gelegd en 4 Belgische soldaten gedood. Een piot was 't nieuwhuys binnengevlucht en werd er in burgerkleren gestoken, om zijn eenheid terug te kunnen vervoege. De ganse nacht waren de vluchtelingen in de kelders van 't nieuwhuys gebleven, terwijl de Duitsers wraak namen voor de geboden weerstand aan de Brug. Zij staken de duiker in de fabriek in brand, legden een maismagazijn in de Gasthuisstraat in as en vernielden wapenschilden, evenals de kruisweg en heiligbeelden in de kerk.

En ook gijzelaars werden genomen om terechtgesteld te worden. Hieronder bevond zich Julien, de zoon van Prauw. Zij werden woest naar 't kasteel van Overlaar gedreven om er gefusilleerd te worden. Maar plots hield het kanongebulder van Houtem St Margriet op en de Duitse officier, liet de gijzelaars vrij, uit vreugde dat zijn leger de slag van de Gete gewonnen had.

Er had een dodelijke angst geheerst in 't nieuwhuys, maar uitbundig was de vreugde toen hun zoon weerkeerde.

De lange bezettingstijd greep aan, met al zijn ellende en ontberingen, zijn opeisingen en huiszoekingen, het gejammer en geklag der vrouwen, de verkropte woede bij de mannen.

Hubert Van Nerum zou zich weten te wreken op zijn manier. Toen de Duitsers in de stallen van 't nieuwhuys naar slachtvee zochten, lag het varken in de kuip geslacht en in de kelder verborgen en wanneer zij in de kelder naar aardappelen zochten, lagen deze onder het stro in de schuur verstopt. Tijdens de opeisingen van wol, vonden zij slechts matrassen met stro opgevuld, terwijl in 't nieuwhuys ook grote hoeveelheden leder uit de Tannerie Evrard werden verborgen.

Verstoken van radio en nieuwsbladen, hunkerde het volk naar berichten. Vele valse geruchten deden alsdan de ronde en werden gemakkelijk geloofd en voortverteld, vooral als zij maar in 't nadeel van de vijand uitvielen. Bijzonder bij "Prau" werden de laatste berichten vernomen, door hem of anderen uitgevonden, om het moraal hoog te houden. Zo werd o.m. verteld dat de Duitsers in 't bos van Perwez volledig in de pan waren gehakt en zulks op 15 augustus 1914 toen de forten van Namen reeds gevallen waren. Ook nog dat een barbier uit Leuven, tijdens het scheren de keel van een Duitser had overgesneden en dat daarom de ganse statiestraat was platgebrand.

Op 31 augustus 1914 werd het gerucht verspreid, dat de Fransen tot in 't bos van Heilissen op 7 km. van Hoegaarden waren doorgedrongen, toen de Duitsers reeds lang de Franse grens hadden overgestoken. Dat 800.000 Engelsen, Belgen en Indiers, de vesting van Antwerpen krachtig in handen hielden, op een ogenblik dat de algemene terugtocht een voldrongen feit was geworden. Dat de Duitsers geen levensmiddelen meer hadden en ratten moesten eten enz.....enz....

Deganse oorlogstijd werd het kanongebulder gehoord en wanneer dit harder klonk volgens de windrichting, vertelde men dat de geallieerden in aantocht waren. En om nu al deze geruchten te bekrachtigen, voegde men er aan toe "t werd bij Prauw verteld, door iemand die het goed weet".

Deze iemand was nochtans geen fictief persoon, hij bestond in levende lijve, maar onder een gans andere vorm. Het was een man uit Namen, die af en toe bij Prauw kwam overnachten, om de volgende dag weer te vertrekken. Hij bracht vrijwilligers naar de Hollandse grens, die alsoo verder het front konden bereiken.

In Augustus 1917 werd een sabotage gepleegd aan de spoorlijn te Hoegaarden. Die nacht had ook de vreemdeling uit Namen bij Prauw overnacht.

En zo vervulde Prauw zijn plicht, hoe gering deze ook was. De oorlog duurde lange maanden tot in november 1918, toen de Duitsers aftrokken en aan 't nieuwhuys de Belgische driekleur werd gehesen, hetgeen de overwinning en ook het einde van de oorlog betekende.

14° Het familie-archief

Rond 1900, ingevolge de opgerezen "confusie" en "familievete" tussen twee stamvertakkingen, waarin deze van Hubert en Julie rechtstreeks betrokken waren, ging de Gulden Lelie teloor. In 1908 verliet de Ouderdomsdeken Eduardus I zijn geboortedorp en vervloog de laatste hoop van een heropflakking (zie blz. 620 § 14).

Officieel had alle bedrijvigheid opgehouden te bestaan, maar in werkelijkheid werd de gilde nooit ontbonden en bleef voortleven in gedachten, dokumenten en schriften. Zij was in een diepe slaag gedompeld en ging een lange periode van verval tegemoet, die meer dan een halve eeuw duren zou.

Rond de jaren 1910 was Hubert met zijn oudste dochter Leontine naar Lier gereisd, om zijn oom, de Ouderdomsdeken te gaan bezoeken. Waar werd een gewichtige beslissing genomen. Alle overgebleven gilde- en familieschriften, dokumenten, panden en relikken, zouden verzameld worden en zorgvuldig door een familielid bijgehouden, tot wanneer de "confusie" zou uitgestorven zijn en betere tijden aanbaken.

De Ouderdomsdeken richtte al zijn hoop op zijn neef Hubert Van Nerum, om hem hierin te helpen en de persoon die met de bewaring van het archief belast werd, was Leontine, de dochter van Prauw. Alles werd naar 't nieuwhuys overgebracht en piëteitsvol in een familiekoffer gelegd. Tijdens de eerste wereldoorlog haalde Leontine de memorie-schriften en notitieboeken boven en besloot het werk van haar bloedverwanten voort te zetten. Geholpen door de Pastoor van Hoegaarden, E.H. Van Gucht en de toenmalige gemeentesekretaris P. Ausloos, vulde zij de leemten aan die de opstelling van de familiegenealogie moesten bevorderen. Gesteund door haar jongere zuster Hélène, schreef zij bovendien aan de hand van de talrijke overleveringsverhalen van haar ouders, haar eigen losse notas neer.

Tot het geschreven archief behoorden o.m.:

- het kwartierstatenboek van Henricus I, dd. 1828 (zie blz. 419)
- de memorieschriften van Elisabeth Van Nerum, dd. 1874 (zie blz. 419)
- de notitieschriften van Eduardus I, dd. 1856 (zie blz. 561)
- de aantekeningen van Felicia Van Nerum - (zie blz. 34)
- de losse notas der gezusters Van Nerum, dd. circa 1915
- allerlei familie-akten, testamenten, pentekeningen en gedenkschriften.

Later in 1952 kwam de familiekoffer in 't bezit van Hubert Van Nerum, kleinzoon van "Prau", die de schriften uitpluisde en bijwerkte, waardoor in 1961 nieuw leven in de gildekon geblazen werden, om tot de heroprichting van de Gulden Lelie over te gaan.

De familiekultus (zie blz. 357) en de wens van Elisabeth Van Nerum (blz. 419 § F) hadden in de stamvertakking van Prauw diep wortel geschoten en het is dank zij de genomen beslissing van 1910 tussen Eduardus I en Hubert Van Nerum, dat de edele stichting der voorouders in alle luister kon hersteld worden.

15° Hun overlijden

Hubert Van Nerum overleed te Hoegaarden in zijn huis op 30 november 1919 te uur (akte 60), in de ouderdom van 71 jaar. Zijn dood werd op het gemeentehuis aangegeven door :

De teraardbestelling greep plaats op het oude kerkhof te Hoegaarden op donderdag 4 december te 10 uur, onder grote volkstoeloop, waaronder de vele boeren uit Hoegaarden en het Walenland. Een populair man, die leefde voor het geluk en de welvaart van zijn gezin, was heengegaan. Zijn laatste woorden waren : "Vaarwel en tot in de Hemel, leeft zoals ik U heb voorgedaan en eert steeds Uw moeder".

Marie Julie Van Nerum overleefde haar man nog 2 jaar en 3 maanden. Zij stierf oveneens in 't nieuwhuys op 26 februari 1922 te uur (akte 12), in de leeftijd van 73 ja. Haar overlijden werd gemeld door :

De begrafenis ging door op donderdag 2 maart te 10 uur. Alvorens te sterven had zij aan haar kinderen gevraagd, elkander lief te hebben en steeds eensgezind te wezen.

GENEALOGIE UIT DE GERARDUS-STAM VAN HUIZINGEN

343 : Een generatie hoger op

In 't neerhembloet nr 4 van november 1964 art 8 verscheen de stamboom van een Neerhemptak uit Leuven, waaruit de huidige nakomelingen van Ronse, Temse, Hoboken, Vrasene en Kemzeke sproten.

We gelukten er echter in deze stamboom aanzienlijk uit te breiden en een generatie hoger op te klimmen, waardoor deze stam een nieuwe benaming kreeg.

Hier volgt het resultaat van onze navorsingen.

I. Gerardus VAN NERUM

Oudst bekende voorvader van dit geslacht. Hij schijnt geboren te zijn op het einde der XVIIe eeuw en woonde te Huizingen waar hij op 2 DEC 1763 overleed.

Hij was X met Catharina DEBAST die hem 10 kinderen schonk, allen te Huizingen geboren :

- 1° Catharina : ° 16.9.1717
- 2° Joannes Bapt : ° 16.10.1718
- 3° Guillaume : ° 3.6.1721
- 4° Jacoba : ° 6.11.1723
- 5° Judocus (volgt onder II)
- 6° Franciscus : ° 8.3.1731
- 7° Laurent : ° 4.11.1733
- 8° Franciscus : ° 21.8.1736
- 9° Gabriella : ° 23.9.1738
- 10° Egidius : ° 25.5.1741 of 11.5.1745

II. Judocus VAN NERUM

Geboren te Huizingen op 7.12.1726. Hij trouwde echter te Leuven in de St Pieterskerk op 10.7.1753 met Enna Maria Helena DELVAUX uit Oorbeek (bij Tienen). Hun getuigen waren :

- Joannes Henricus Marchal
- Catharina Basele
- Eerw. Heer Crispin

De Deken van de St Pieterskerk zegende hun huwelijk in. Het gezin VAN NERUM X DELVAUX woonde te Leuven in de parochie van St Pieter waar hun 6 kinderen geboren werden :

- 1° Anna Catharina ° 10.5.1754
P/M : Joannes Henricus Marchal & Cath. Van Nerum (tante)
† Leuven 13.2.1777

- 2° Catharina Ludovica ° 14.3.1756 † Leuven 29.3.1783
P/M : R D Julianus Remaclus DELWEZ (presbyter)
Cath. Ludovica Marchant (of Marchal)
X St P. Leuven 9.2.1779 met Guill. François Mombaerts uit Tienen. Hun getuigen waren :
Karel van der Haert en Petrus Huybrechts

- 3° Judocus Anthonius ° 6.7.1757 † 16.9.1762
P/M : Judocus De Middelcer en Cath. Basselee

- 4° Joanna Maria Josepha ° 19.7.1760
P/M Henricus Van der Loeght
Joanna Maria Josepha Willems (?)
Zij woonde te Leuven in Parochie St Pieter.

5° Joanna ° 28.10.1762

P/M : Franciscus Beetens en Joanna Cath. Homblé

6° Petrus Fredericus ° 11.6.1766 † 29.10.1836 in het hospitaal

P/M : Petrus Fredericus Adams & Joanna Maria
de BRION. Hij bleef ongehuwd en was tonnenmaker.

- - - - -

- Na de dood van zijn vrouw op 3.3.1776 ging vermoedelijk dezelfde Judocus VAN NERUM te Leuven in de St Michielskerk op 16.6.1778 een tweede huwelijk aan met Elisabeth (Isabella) MAES (° Grimbergen ca 1752).

Hun getuigen waren :

- Joannes Bapt. MAES (haar broeder)
- Dyonisius MAES

Het huwelijk greep plaats na 3 roepen zonder beletsel, vóór de Pastoor van de St Michielskerk. Zijn huwelijksacte luidde als volgt :
"16.6.1778 tribus proclamationibus nulloque detecto impedimento contraxerunt matrimonium Jodocus VAN NERUM et Isabella MAES coram me pastore loci (St Michiel) et testibus Joanne-Baptista MAES fratre sponsae (bruidsbroeder) et Dyonisio MAES" (Ref. 3/119)

- Uit dit tweede huwelijk werden te Leuven in de St Pieters parochie waar zij bleven wonen, nog 7 andere kinderen geboren :

1° Cath. Ludovica ° 21.4.1779 te 9 u. 's morgens

P/M : Michael Hensmans en Cath. Ludovica Van Nerum
(half zuster)

X 9 germinal An X (30.3.1802) met de gemeentebediende Philippe Jacques Gonthier (° Leuven 15.6.1780 zoon van Vincet Chretien Gonthier en Jeanne Cath. Wera).

Hun getuigen waren : Thoma Huygens, notaris 52j.
Jacques Tirion, bakker 28j.
Joannes Degroodt, molenaar 24j.
Guill. Morren, fruithandelaar 23j.

2° Josephus Ignatius ° 24.3.1781 te 22 uur (vroegtijdige geboorte)

P/M : Dvo Joseph Walweins en Cath. van Tilt
† 19.9.1781 te 5 uur 's morgens

3° Petronella Frederica ° 3.8.1782 te 4 uur.

P/M : Frederic Persoons uit Heverlee

Petronella Van den Gleyne uit Leuven

4° Joannes Josephina ° 30.7.1784 te 13 uur † 25.10.1809

P/M : Henricus Leenckens uit Leuven

Joanna Maria Josepha Van Nerum (half zuster)

X 11.5.1808 met de bediende van de "Regie des Droits Réunis" Henri Jean Louis Joannis La Brillane (° Aix 31.5.1775 zoon van Jean Louis Joannis La Brillane en Pelagie Rosalie Josephine Guerin)

Hun getuigen waren : Augustin Parent, Controleur
a/d Regie des Droits Réunis
Thomas Crosset, bediende idem
Charles Legrain, bediende v/d
beheerraad v/h Bijkhuis der
Verminkten
Phillippe Jacques Gonthier
(haar schoonbroeder)

5° Maria Anna Carolina ° 1.3.1787 te 2 uur s'nachts
P/M D^{us} Cornelius Judocus Hendrickx, student in
de medicijnen
Marcel Anna Van Dael uit Leuven
† 18.7.1794 te 8 uur s' morgens.

6° Jan Baptist (volgt onder III)

7° Anna Maria ° 11.11.1791 te 4 uur
P/M Andreas Joseph Van der Gheyn
Maria Anna Le Capitaine

Judocus Van Nerum stierf te Leuven op 1 of 4 sept 1794 en werd op
5 sept ten grave gedragen.
Zijn 42 jarige weduwe hertrouwde te Leuven op 17.2.1795 met Jacobus
Hubertus Tirion, bakker te Leuven, die getuige was bij het huwelijk
van haar oudste dochter.

III Jan Baptist VAN NERUM

° Leuven 11.8.1789 te 13 uur.

P/M : Jan Baptist de Bruger uit Heverlee
Joanna Maria Van Nerum (half zuster)

X rond 1810 met Van der Hoecht.

Het echtpaar was reeds van voor 1813 te Temse gevestigd, waar zij de
stichters werden van een sterke stamvertakking, zodat het niet uitge-
sloten is dat zijn vrouw uit Temse afkomstig was.

Jan Baptist overleed er op 27.7.1827 en zijn echtgenote op 17.4.1829
De kinderen uit dit huwelijk bekend, werden allen in Temse geboren :

1° Vermoedelijk Jan Bapt ° 1813 - Bleef ongehuwd en zou rond 1830, dus
op zeer jeugdige leeftijd naar
Amerika zijn uitgeweken. Gaf later
aanleiding tot een familiebijeenkomst
nopens een testament.

2° Alexander ° 1815 (volgt onder IV A)

3° Frederic ° 1823 (volgt onder IV B)

4° Simon ° 1826 (volgt onder IV C)

Opmerking : Tussen Alexander en Frederic zijn waarschijnlijk te Temse
nog andere kinderen geboren.

IVA

Alexander VAN NERUM

° Temse 24.4.1815 en X met Catharina DHONDT. Zij woonden te Temse waar
hun kinderen geboren werden :

1° Maria ° 1846

2° Gustaaf ° 1849 (volgt onder V A)

3° Jan Baptist ° 8.2.1854. † Temse 23.9.1890
X met Geerts van wie Elisa ° Temse 2.11.1881.
Elisavertrok naar Antwerpen op 2.3.1900

4° Frans Frederic ° 1856 (volgt onder V B)

IV B Frederic Van Nerum

° Temse 26.2.1823 en + 2.12.1891

Hij x 8.9.1849 met Françoïsa Vermeire, die hem 4 kinderen schonk.

1) Maria Louisa ° Temse 4.12.1851

2) Maria Clementina ° Temse 2.5.1853. Zij zou twee onwettige kinderen hebben gehad :

Eduard ° 12.8.1882

Florentina ° 3.2.1891

3) Pauline ° Temse 19.6.1854

4) Jozef Jan Frans (volgt onder V C)

IV C Simon Van Nerum

° Temse 15.6.1826 en + Antwerpen 12.2.1908.

Hij trouwde met Amelia Verheyken en zou na 1815 naar Rijsel zijn vertrokken. Hun kinderen waren :

1) Edmond ° Temse 8.4.1863

2) Maria ° Temse 16.5.1864

3) Amadeus ° Temse 3.7.1865

4) Juliaan ° Temse 1870 (volgt onder V D)

V A Gustaaf Van Nerum

° Temse 6.4.1849 en x met Mathilde Van Bauwelinck, van wie :

1) Jan Eduard Lodewijk (volgt onder VI A)

2) Eugenia ° Temse 31.8.1877

3) Maria ° Temse 14.10.1884

4) Elise

V B Frans Frederic Van Nerum

- ° Temse 5.10.1856 en X met Emma Schockaert. Uit hun huwelijk sproten :
 - 1° Hubert ° 5.11.1878 en X met Mathilde De Maere, zonder nakomelingen
 - 2° Arthur ° 1880 (volgt onder VI B)
 - 3° Ludovicus (volgt onder VI C)
 - 4° Maria X met François Vander Heyden, van wie Theo.
 - 5° Omer Achille ° 1884 (volgt onder VI D)

V C Jozef Jan Frans Van Nerum

- ° Temse 10.8.1859 en † 30.11. 1896. Hij X 20.6.1883 met Mathilde Stuer (° 5.1.1857) van wie :
 - 1° Vermoedelijk Jan Bapt. ° 21.5.1884 en † 28.7.1902
Bijgenaamd "Prijs van Rome"
 - 2° Maria Celina ° Temse 7.5.1885 X met August Van Mompaye van wie Rachel.
Zij belegde een familiebijeenkomst ter aanleiding van het testament van de uitgeweken oom naar Amerika.
 - 3° Alfred Alexander ° 1886 (volgt onder VI E)
 - 4° Leon Henri ° 1888 (volgt onder VI F)

V D Juliaan Van Nerum

- Werd geboren in Frankrijk te La Madeleine op 15.3.1870 en † te Vrasene 11.12.1950.
- Hij X met Eulalie Van Puymbroeck (° Vrasene 25.8.1872 en er † 12.2.1941) en werden de stichters van de Waaslandse stamvertakking.
- Uit hun echtverbintenis sproten tien kinderen, allen te Vrasene geboren :
- 1° Irena ° 26.11.1896 en X Aloïs Stevens, van wie Frans.
woont : Vrasene-Waas, Daelstraat 19.
 - 2° Octaaf Alex ° 1899 (volgt onder VI G)
 - 3° Desiderius ° 18.5.1901 en X Ghislaine Boel.
Hij † in 1940 tijdens de bombardementen op St Niklaas.
 - 4° Anna Maria ° 16.5.1903 en X met Emiel Callebaut, van wie Jérôme.
Woonst : Vrasene; Mosselbank 42
 - 5° Maria Celestina ° 15.7.1905 en † Vrasene 10.5.1912
 - 6° Celeste Maria ° 22.2.1907 en † Vrasene 23.1.1914
 - 7° Gabriella ° 22.6.1908 en X Gerard Ruymbeek, van wie Elza, Nelly, Lizette en Etienne.
Woonst : Zeeland (Holland) St Jansteen, St Janstraat, 10
 - 8° Bertha ° 23.7.1910 Zij X met Strijdonck van wie Richard en XX met Stanislas Van Landeghem.
Woonst : Vrasene, Brandstraat 6
 - 9° Rene ° 13.5.1913
 - 10° Hector ° 24.5.1914 en † 6.9.1914.

VI A Jan Eduard Lodewijk Van Nerum

° Temse 14.6.1874/75. Volbracht zijn legerdienst bij het 1 Carabinier Regt. en was barbier van beroep. Op 15.2.1902 vertrok hij naar Antwerpen. Hij X met Elisabeth van Dun en later met Octavia Bossaerts. Zijn kinderen uit de eerste echt waren :

- 1° Gustave ° ca 1905 X Zelirè Lehoux. Zonder nakomelingen.
Weken uit naar Canada en vestigden zich te New Westminster,
1100 Rochester Avenue
- 2° Hubert ° ca 1909 X Fabiola Lafleur. Ook zij: schijnen uitgeweken te zijn. Uit hun huwelijk werden volgende kinderen geboren :
 - Robert ° ca 1930 X Nov. 1965 met Marguerite Frigon.
 - Gilberte ° ca 1935 X met Richard Carroll.
 - Fleurette ° ca 1940 X met Walter Mac Intyre van wie
Theresa, Graig en Michael.
- 3° Vermoedelijk een dochter, die jong stierf.
uit het tweede huwelijk werd een kind
geboren.
- 4° François ° ca 1920 en X met, van wie Michael.

VI B Arthur Van Nerum

° Temse 5.6.1880 en X met Mathilde van Wouwen van wie :

- 1° Herman Eduard Frans ° Temse 9.12.1903 X met Rosalie Maria Kesteloot
uit St Niklaas die hem op 5.3.1933 een zoon
schonk genaamd : Frans Stefaan Arthur : kleer-
maker, wonende te Temse, Scheldestraat 27

VI C Ludovicus Van Nerum

Schijnt geboren rond 1882 en X met Maria Albertine Van Buynder. Zij woonden te Temse, Oeverstraat 2 en hadden volgende kinderen :

- 1° Nelly Germaine ° 14.3.1902 en † 10.8.1948. Bleef ongehuwd
- 2° Georges Noël ° Temse 25.12.1907. Garnierder van beroep.
X met en woonde te Antwerpen, Ransstraat 12
en vervolgens in het huis van zijn vader in de Oever-
straat. Zij bleven kinderloos.
- 3° Nelly Maria ° 9.3.1914 en X 1936 met de Nederlander Joop De Bock,
ingenieur-scheepsbouwkundige.
Woonst : Temse, Oeverstraat 67.
Hun kinderen zijn : Hetty Ada ° 1936, Stanley Sven
° 1938, Johan Louis ° 1943 en Ann Mireille ° 1955

VI D Omer Achille Van Nerum

° Temse 27.7.1884 Garnierder en X met Jeanne Marie Van de Weijer
(° Antw. 11.10.1890 en † Menen 26.2.1960, dochter van Jean Bapt. van
de Weijer en Anna Cath. Smits). Zij vertrokken naar Ronse, rue du
Tremble 37.

Omer Van Nerum werd in 1967 lid van de Gulden Lelie.
Uit hun huwelijk sproten :

- 1° Martha Emma ° Ronse 15.11.1911 en X Ronse 6.4.1945 met de techniek-
Eduard De Jonckheere (° Haine St Pierre 18.6.1908, zoon
van Henri De Jonckheere en Emerance Melanie De smeyter).
Woonst : Ronse, rue du Vin 71
Zij kregen een zoon met name Philippe.

2° Suzanne Anne Hubert Marie ° Ronse 19.5.1918 en X Ronse 29.2.1939
met Maurice Alfred Hantson, bediende.
(° Ronse 26.2.1914 zoon van Desiré Hantson
en Maria Valenè Alvoet).
Woonst : Ronse, rue d'Hauwer 4
Uit hun huwelijk werden 3 kinderen geboren;
Ghislaine, Joël en Jacques.

3° Willy Jean François ° Ronse 1.1.1921 Binnenarchitect.
Hij X met Simone Madeleine Valentine d'Haveloose
uit Meulebeke.
Woonst : Ronse, rue Gen. de Gaulle 5.
Zij sloten in 1965 met de Gulden Lelie aan.
Hun kinderen zijn :
- Michel Pierre Albert ° Ronse 11.6.1956
- Christian Jean Omer ° Ronse 13.7.1959

VI E Alfred Alexander Van Nerum

° Temse 17.7.1886 en X met Marie Joanna Ghysbrechts uit Antwerpen van
wie :

1° Jozef Frans ° Antwerpen 18.4.1907 Ongehuwd. Woonst : Antwerpen,
25, Gezondstraat.

2° Jeanne

3° Arthur

4° Ferdinand Alfred ° 12.6.1923 en X te Hoboken 26.10.46 met Jeanne
Françoise Schepers (° 27.10.1924)
Woonst : Hoboken Lambrechtstr. 45
Zij werden in 1965 lid der Gulden Lelie.
Uit hun huwelijk sproot :
- Dianna Paula Petronella ° 13.6.1949.

VI F Leon Henri Van Nerum

° Temse 6.11.1888 en † op 2.11.1957 (of 16.3.1958)

Hij volbracht zijn legerdienst bij het Geniepark en was loodgieter.

Hij X op 20.5.1911 met Sophie Cath. Vandermeersch (° Roubaix 3.12.1885
en † Hoboken 24.11.1962)

Zij vestigden zich te Hoboken in de Hydeparkstr. 24 en kregen 3 kinderen :

1° Clementina ° 30.5.1912 en X met Georges Jennes

2° Jozef Arthur ° Hoboken 22.9.1914 X met Julia Vandenbroeck en wonende
te Hoboken, Zorgvlietstraat 24 uit hun huwelijk sproten :
- Liliane ° 7.10.1947
- Yvonne ° 9.4.1949
- Maria ° 22.9.1951
- Etienne ° 13.4.1954

3° Jan Florent Celine ° Hoboken 14.2.1919 en X 11.12.1937 met Maria
Adelaïde Mortiers (° 29.2.1920)

Vooreerst was hij bediende-tekenaar en achteraf
Chief Price Calculator bij de scheepswerven van
Cockerill en tevens directeur van de gemeentelijke
middelbare en Hogere Nijverheidsschool van Hoboken.
Zijn sedert 1963 aangesloten met de Gulden Lelie
en hielp de stamboom van zijn vertakking opbouwen.
Woonst : Hoboken 45 Dr Van Raesstraat.

Zijn vrouw schonk hem een zoon :

- Henri Omer ° Antw. 29.3.1938 en X 14.9.1963 met
Lucienne Naudts (° 30.6.1936 dochter
van J. François Naudts en Joanna Somers.

Woonst : Deurne Z., Aug. Petenlei 58 en later
Hoboken, Pauwenlaan 66/68
Sedert 1964 lid der Gulden Lelie.
Zij hebben een dochtertje :
- Anna ° Deurne 26.2.1964

VI G Octaaf Alex Van Nerum

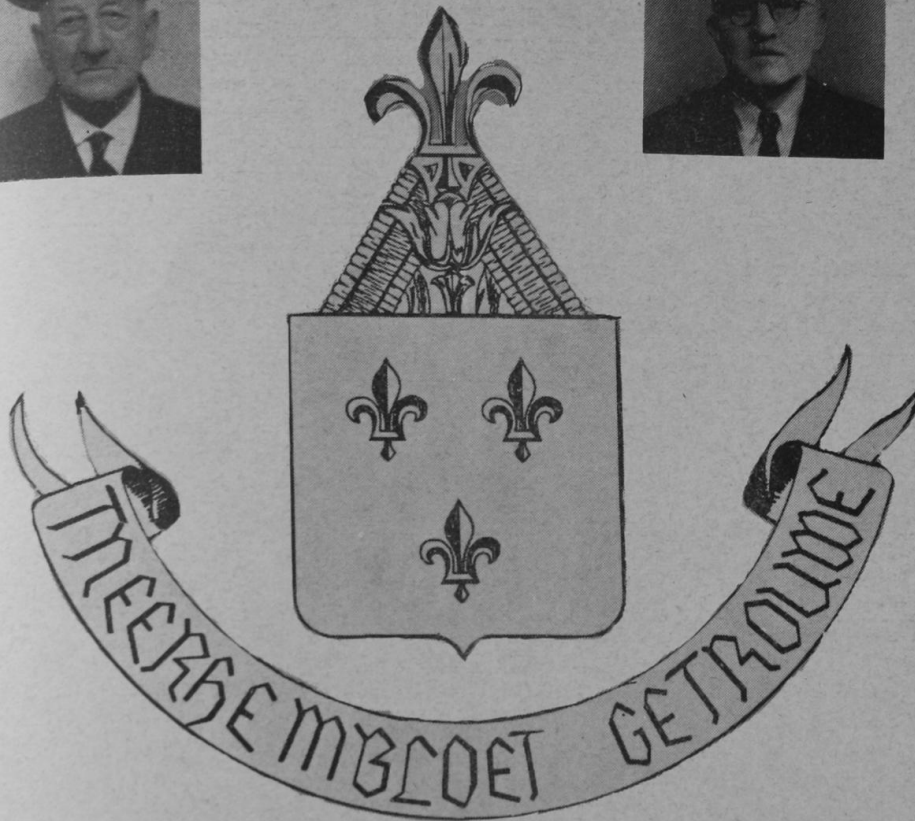
° Vrasene 2.11.1899 en X met Eveline Lievens uit Kemzeke (° 21.1.1906)
Zij vestigden zich te Kemzeke, Hoekstraat 4, waar Octaaf mandenmaker
en herbergier werd. Later verhuisden zij naar de Dorpstraat.
Zij sloten in 1964 met de Gulden Lelie aan.
Uit hun echtverbintenis werden 4 kinderen geboren :

- 1° Rachel : X met Julien Van Bauwel, van wie Marc
Woonst : Stekene-Waas, Polderstraat 15
Sloten in 1965 met de familiegilde aan.
- 2° Gustaaf Georges °Kemzeke 1.4.1928 X met Honorée Cap en wonende te
Kieldrecht, Merodestraat 20.
- 3° Greta : X met Rné Van Steenbergem; gevestigd te Kemzeke,
Regentiestraat 21 en later Vlasrootstraat 7.
In 1965 met de gilde aangesloten.
- 4° Nestor Aloïs : ° Kemzeke 4.8.1940 lid van de Gilde sinds 1968.

OPROEP : Deze stam wordt dringend verzocht, de ontbrekend data van
geboorten, huwelijk en overlijden, aan te vullen ten einde
hun genealogie zo volledig mogelijk te maken.
Bovendien wordt hun gevraagd, de aanverwante stamvertakkingen
over het bestaan van de gilde in te lichten, opdat ook zij
het genot zouden hebben, hun stamboom te kennen.

Huidige stamboom vernietigt en vervangt het genealogisch fragment,
verschenen in 't neerhembloet n° 4 van NOV 1964 art. 8 (met inbegrip
van alle latere corrigenda).

- - - - -

De drie Ouderdomsdekens van de Gulden Lelie
sedert de heropricting der familiegilde.
JULIANUS I - ARTHUR I - LEON I